

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českém Krumlově rozhodl samosoudkyní JUDr. Jitkou Juřicovou v hlavním líčení konaném dne 27.11.2014 v Českém Krumlově **t a k t o :**

Obžalovaní

1) [REDACTED]

nar. [REDACTED] v Chomutově, toho času na mateřské dovolené, trvale bytem [REDACTED], okres Český Krumlov,

2) [REDACTED]

nar. [REDACTED] v Kaplici, okres Český Krumlov, nezaměstnaný, trvale bytem [REDACTED], okres Český Krumlov, adresa pro doručování [REDACTED], okres Český Krumlov,

3) [REDACTED]

nar. [REDACTED] v Českém Krumlově, invalidní důchodce, trvale bytem [REDACTED], okres Český Krumlov,

jsou vinni, že**1) obžalovaní [redacted] a [redacted]**

dne 22.03.2012 v Českých Budějovicích v ulici Vodní č.p. 233/3, v sídle Autoškoly ABC s.r.o., IČ: 28132785, si obžalovaný [redacted] nechal vyplatit s vědomím obžalované [redacted] částku 12.500,00 Kč, kterou po dohodě s obžalovanými dne 28.02.2012 zaplatil poškozený [redacted], nar. [redacted], aby mohla obžalovaná [redacted] absolvovat kurs autoškoly a dojíždět do bydliště poškozeného, kde byla zaměstnána, s odůvodněním, že obžalovaná [redacted] se kurzu nezúčastní, a peníze obžalovaní použili pro svoji potřebu; tímto jednáním způsobili poškozenému [redacted] škodu ve výši 12.500,00 Kč,

2) obžalovaní [redacted] a [redacted]

dne 01.03.2012 v Kaplici, okres Český Krumlov, po vzájemné dohodě, s úmyslem opatřit si neoprávněný majetkový prospěch, při vědomí své nepříznivé finanční situace, rozsahu a výše svých splatných i exekučně vymáhaných závazků, a již s počátečním úmyslem zapůjčené finanční prostředky nevrátit, přesvědčili poškozeného [redacted], nar. [redacted], k zapůjčení částky 40.000,00 Kč obžalovanému [redacted] za účelem nákupu vozidla jímž by vozil obžalovanou [redacted] do práce k poškozenému a po absolvování autoškoly by tímto vozidlem jezdila obžalovaná [redacted], kdy obžalovaná [redacted] iniciovala vypůjčení finančních prostředků, vyhotovila smlouvy v českém a německém jazyce a přemluvila poškozeného k poskytnutí půjčky, kterou se obžalovaný [redacted] zavázal splatit splátkami v rozsahu od 3.000,00 Kč do 9.000,00 Kč, nejpozději však do 01.03.2013, zapůjčené finanční prostředky využil obžalovaný [redacted] skutečně ke koupi vozidla v AUTOBAZAR H - H s.r.o. za částku 56.000,00 Kč, které však po krátké době prodali, na splátkách půjčky ničeho neuhradili, tímto jednáním způsobili poškozenému [redacted] škodu ve výši nejméně 40.000,00 Kč,

3) obžalovaní [redacted] a [redacted]

v přesně nezjištěné době od 21.06.2012 do července roku 2012, v Kaplici, okres Český Krumlov, po vzájemné dohodě podvodným způsobem, s úmyslem opatřit si neoprávněný majetkový prospěch, při vědomí své nepříznivé finanční situace, rozsahu a výše svých splatných i exekučně vymáhaných závazků, a již s počátečním úmyslem zapůjčené finanční prostředky nevrátit vylákal obžalovaný [redacted], za účasti obžalované [redacted], která iniciovala vypůjčení finančních prostředků, načež i vyhotovila smlouvy v českém a německém jazyce a celé jednání tlumočila, od [redacted], nar. [redacted], částku 4.500,00 EUR (tj. 113.648,00 Kč) na nákup pracovního stroje, kterou se obžalovaný [redacted] zavázal splatit měsíčními splátkami v rozsahu 1.200,00 EUR nejpozději do 01.01.2013, na splátkách obžalovaný [redacted] ničeho neuhradil a tímto jednáním způsobili poškozenému [redacted] škodu ve výši nejméně 113.648,00 Kč,

t e d y**obžalovaná [redacted]**

ad 1)

úmyslným společným jednáním dvou osob si přisvojila cizí věc, která jí byla svěřena a způsobila tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

ad 2)

úmyslným společným jednáním dvou osob sebe obohatila tím, že uvedla někoho v omyl a způsobila tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

ad 3)

úmyslným společným jednáním dvou osob sebe obohatila tím, že uvedla někoho v omyl a způsobila tak na cizím majetku škodu větší,

obžalovaný [REDACTED]

ad 1)

úmyslným společným jednáním dvou osob si přisvojil cizí věc, která mu byla svěřena a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

ad 2)

úmyslným společným jednáním dvou osob sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

obžalovaný [REDACTED]

ad 3)

úmyslným společným jednáním dvou osob sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku škodu větší,

č í m ž s p á c h a l i

obžalovaná [REDACTED]

ad 1) přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

ad 2) přečin podvodu podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku

ad 3) přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku

obžalovaný [REDACTED]

ad 1) přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku

ad 2) přečin podvodu podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku

obžalovaný [REDACTED]

ad 3) přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku

a o d s u z u j í s e

obžalovaná [REDACTED]

podle § 209 odst. 3 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 15 (patnácti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku **se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce 30 (třiceti) měsíců.**

Podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku je obžalovaná povinna během zkušební doby vést řádný život, zejména podle svých sil nahradit škodu, kterou trestným činem způsobila;

obžalovaný [REDACTED]

podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 1 (jednoho) roku.**

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku **se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce 30 (třiceti) měsíců.**

Podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku je obžalovaný povinen během zkušební doby vést řádný život, zejména podle svých sil nahradit škodu, kterou trestným činem způsobil;

obžalovaný [REDACTED]

za tento přečin a za sbíhající se přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, jímž byl pravomocně uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 20.10.2014, č.j. 4T 92/2014-194, za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 18 (osmnácti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku **se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce 3 (tří) let.**

Podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku je obžalovaný povinen během zkušební doby vést řádný život, zejména podle svých sil nahradit škodu, kterou trestným činem způsobil;

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku **se současně zrušuje výrok o trestu** uloženém obžalovanému rozsudkem Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 20.10.2014,

č.j. 4T 92/2014-194, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou obžalovaní povinni zaplatit společně a nerozdílně poškozenému [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], škodu a to

- obžalovaní [redacted] a [redacted] ve výši 52.500,00 Kč,
- obžalovaní [redacted] a [redacted] ve výši 4.500,00 €.

O d ů v o d n ě n í :

Na základě dokazování provedeného v rámci trestního řízení má soud za prokázány následující skutkový stav.

Obžalovaná [redacted] pracovala v zimě a na jaře roku 2012 v bydlišti poškozeného [redacted], kam dojížděla ze svého bydliště. Do práce jí zpravidla vozil poškozený. Obžalovaná se svým druhem obžalovaným [redacted] přesvědčili poškozeného, aby jim zapůjčil peníze za účelem nákupu vozidla, kterým by obžalovaný [redacted] vozil obžalovanou [redacted] do bydliště poškozeného. Obžalovaná [redacted], která iniciovala vypůjčení finančních prostředků, vyhotovila smlouvy o půjčce v českém a německém jazyce. Dne 01.03.2012 v Kaplici, okres Český Krumlov, zapůjčil poškozený částku 40.000,00 Kč obžalovanému [redacted] s tím, že obžalovaný se zavázal částku splatit nejpozději do 01.03.2013 splátkami v rozsahu od 3.000,00 Kč do 9.000,00 Kč. Obžalovaní přesvědčili poškozeného k zapůjčení peněz a slíbili mu je vrátit, byť si byli vědomi své nepříznivé finanční situace, a s ohledem na rozsah svých závazků věděli, že ve smluvený termín peníze nevrátí. Za půjčené finanční prostředky si obžalovaný [redacted] zakoupil vozidlo, které však po krátké době prodal. Poškozenému zapůjčené peníze ani zčásti nevrátili a tímto jednáním mu způsobili škodu ve výši nejméně 40.000,00 Kč. V souvislosti s nákupem osobního vozidla poskytl poškozený obžalované [redacted] částku 12.500,00 Kč za účelem absolvování autoškoly. Tuto částku zaplatil dne 28.02.2012 v sídle Autoškoly ABC s.r.o. v Českých Budějovicích. Dne 22.03.2012 si tuto částku nechal v autoškole vyplatit obžalovaný [redacted] s odůvodněním, že obžalovaná [redacted] se kurzu nezúčastní. Obžalovaní částku 12.500,00 Kč nevrátili poškozenému a použili ji pro svoji potřebu. Tímto jednáním mu způsobili škodu ve výši 12.500,00 Kč.

V červnu 2012 obžalovaná [redacted] iniciovala vypůjčení finančních prostředků od poškozeného [redacted] pro obžalovaného [redacted] za účelem nákupu pracovního stroje. Za tímto účelem vyhotovila smlouvy o půjčce v českém a německém jazyce a následně tlumočila jednání mezi poškozeným a obžalovaným [redacted]. Na základě tohoto jednání zapůjčil poškozený v přesně nezjištěné době od 21.06.2012 do července 2012 obžalovanému [redacted] částku 4.500,00 EUR, kterou se obžalovaný zavázal zaplatit nejpozději do 01.01.2013 měsíčními splátkami v rozsahu 1.200,00 EUR. Obžalovaní takto jednali, byť si byli vědomi nepříznivé finanční situace obžalovaného [redacted] a s ohledem na rozsah jeho

závazků věděli, že peníze v určeném termínu nesplatí. Obžalovaný [REDACTED] zapůjčené peníze ani zčásti nevrátil. Tímto jednáním poškozenému způsobili škodu ve výši nejméně 113.648,00 Kč.

Obžalovaná [REDACTED] vypověděla, že u poškozeného pracovala od ledna 2012 do července 2012, kdy otěhotněla. Zpravidla u něj pracovala každý den včetně víkendu. Vydělávala si částky v rozmezí od 320,00 EUR – 1.000,00 EUR měsíčně, když částka se odvíjela od odpracovaných dní. Vedle toho od poškozeného dostávala peníze, kdy jí vypomáhal, když znal jejich špatnou finanční situaci. Začátkem roku 2012 totiž přišel obžalovaný [REDACTED] o práci, stěhovali se do nového bytu. Obžalovaný [REDACTED] měl v té době dluhy. S ohledem na skutečnost, že poškozený jí k němu domů vozil, požádal jí, aby si udělala autoškolu. Původně nechtěla, poškozený jí však přemluvil. Za autoškolu zaplatil poškozený částku 12.500,00 Kč. Následně se rozhodla, že autoškolu dělat nebude a tak obžalovaný [REDACTED] částku 12.500,00 Kč v autošcole vyzvedl. Ten den to oznámila poškozenému a ten jí řekl, že pokud peníze potřebuje, ať si je nechá. Považovala to za dar. Tyto peníze poškozenému vráceny nebyly. V souvislosti s dojížděním do práce se s poškozeným domluvila, že obžalovanému [REDACTED] zapůjčí peníze na nákup vozidla. Sepsala smlouvu o půjčce a tlumočila jednání mezi obžalovaným [REDACTED] a poškozeným. Poškozený zapůjčil obžalovanému [REDACTED] částku 40.000,00 Kč, ten se zavázal, že mu jí splatí do konce roku 2012 splátkami pohybujícími se od 3.000,00 Kč do 9.000,00 Kč. Na splácení však s ohledem na jejich špatnou finanční situaci neměli. Poškozený jejich situaci znal. Od dubna 2012 jí poškozený z platu strhl tři splátky po 3.000,00 Kč. Obžalovaný [REDACTED] o tom věděl, byť se to dozvěděl s ročním odstupem. Vedle částky 40.000,00 Kč jim poškozený na nákup auta poskytl ještě doplatek ve výši 18.000,00 Kč. I tuto částku si poškozený strhl z jejího platu. Poškozený jí požádal, zda by mu pomohla sehnat někoho, kdo opravuje motory, z tohoto důvodu jej zkontaktovala s bratrem druha [REDACTED]. Následně tlumočila jejich jednání týkající se koupi motoru, kdy poškozený zaplatil obžalovanému [REDACTED] částku 13.000,00 Kč a obžalovaný [REDACTED] mu předal daňový doklad o platbě. Viděla, jak obžalovaný [REDACTED] vyplnil částku, kterou mu poškozený předal. Neví, kolik daňových dokladů obžalovaný předal poškozenému. U jiného jednání s obžalovaným [REDACTED] nebyla.

Obžalovaný [REDACTED] vypověděl, že obžalovaná [REDACTED] pracovala u poškozeného v domácnosti. Jezdila k němu třikrát až čtyřikrát týdně po celý rok 2012. Poškozený přesvědčil obžalovanou [REDACTED], aby si udělala autoškolu a mohla k němu jezdit sama. Z tohoto důvodu poškozený zaplatil v autošcole částku 12.500,00 Kč. Obžalovaná [REDACTED] si to však rozmyslela a zavolala poškozenému, že autoškolu dělat nebude. S poškozeným se domluvila, že peníze na autoškolu si může nechat, že si je u něj odpracuje. Vyzvedl částku 12.500,00 Kč a s obžalovanou [REDACTED] je použili na domácnost. Obžalovaná [REDACTED] si u poškozeného následně částku 12.500,00 Kč odpracovala. Dále mu poškozený zapůjčil částku 40.000,00 Kč na nákup vozidla, aby mohl za ním obžalovanou [REDACTED] vozit. Obžalovaná [REDACTED] vypracovala smlouvu o půjčce, kterou následně s poškozeným podepsali. Obratem si koupil vozidlo, přičemž zbytek kupní ceny ve výši cca 12.000,00 Kč doplatil ze svého. Obžalovaná [REDACTED] mu na tuto částku dala jednu splátku. On nezaplatil nic. V roce 2012 poškozenému žádné splátky nenabízel. Tyto mu nabízel až později, poškozený si však pro ně odmítl přijet. V době, kdy s poškozeným uzavřel smlouvu o půjčce, byl bez práce, myslel si však, že práci najde. Do současné doby si však práci nenašel. V roce 2012 si přivydělával brigádně, mohl si vydělat 3.000,00 Kč – 4.000,00 Kč měsíčně.

Dlužil cca 400.000,00 Kč. Poškozený znal jejich finanční situaci, často jim pomáhal formou menších finančních darů. Poškozený se zmínil, že shání motor, proto mu dal telefonní číslo na bratra – obžalovaného [REDAKCE]. S ohledem na skutečnost, že [REDAKCE] neumí německy, domlouval se s poškozeným prostřednictvím obžalované [REDAKCE]. Neví o tom, že by poškozený zapůjčil bratrovi peníze. Obžalovaný [REDAKCE] podniká v zemních pracích. Bagr má k dispozici zhruba dva roky, přičemž se jedná o jeho první bagr.

Obžalovaný [REDAKCE] vypověděl, že jeho bratr [REDAKCE] předal poškozenému na něj kontakt, protože poškozený sháněl motor. Poškozený mu předal iniciály motoru a dohodli se, že jej sežene cca za 13.000,00 Kč. Od poškozeného si převzal zálohu ve výši 10.000,00 Kč, na kterou vystavil daňový doklad s tím, že zbytek bude zaplacen při dodání motoru. Při jednání, kde se dohodli na specifikaci motoru, a došlo k předání částky 10.000,00 Kč, byla přítomna obžalovaná [REDAKCE], která jim dané jednání tlumočila. Byla náhodě na návštěvě u jeho matky. Spolupráce s poškozeným proběhla bez problémů. Od té doby poškozeného neviděl, žádné peníze si od něj nepůjčil. Pokud poškozený předložil jeho daňový doklad prokazující zapůjčení částky 4.500 EURO, pak se domnívá, že společně se zálohovou fakturou vytrhl z bloku i daňový doklad pod ním, který byl předtištěn razítkem „zemní práce“. Podle verze z přípravného řízení má v bloku předem orazítkované a podepsané všechny daňové doklady, podle verze z řízení před soudem měl v bloku první tři faktury neorazítkované, přičemž po nich následovaly faktury orazítkované razítkem „zemní práce“. Pokud tedy poškozenému předával zálohovou fakturu, tak tu vyplnil, podepsal a dal razítko „opravárenství“. Podle jedné verze jeho výpovědi z řízení před soudem má předtištěné faktury zároveň i očíslované a podepsané, podle další verze číslo faktur doplňoval až se jménem zákazníka a cenou, takže bylo jedno, jakou fakturu z bloku vytrhl. V roce 2012 se jeho dluhy pohybovaly zhruba kolem 215.000,00 Kč, přičemž tyto dluhy si řádně splácel. Byť podniká v oboru zemní práce, bagr nikdy nevladl, v posledních třech letech měl dva zapůjčené.

Poškozený [REDAKCE] vypověděl, že obžalovanou znal od podzimu roku 2011. Na hranicích provozovala prostituci, jednou či dvakrát využil jejích služeb. Následně jí zaměstnal jako pomocnou sílu v domácnosti, pracovala u něj jeden měsíc. S ohledem na skutečnost, že nevladla řidičský průkaz a do práce jí vozil známý, požádala jej, aby zapůjčil peníze na nákup automobilu, kterým by jí obžalovaný [REDAKCE] mohl vozit a následně o zaplacení autoškoly. Obžalovaná [REDAKCE] na něj neustále naléhala, že potřebuje peníze na vozidlo. Z tohoto důvodu jí zapůjčil částku 40.000,00 Kč s tím, že je bude splácet obžalovaný [REDAKCE]. Obžalovaná [REDAKCE] vypracovala smlouvy o půjčce a jednání s obžalovaným [REDAKCE] tlumočila. Bylo dohodnuto, že obžalovaný [REDAKCE] mu bude splácet každý měsíc částku 3.000,00 Kč – 4.000,00 Kč. V době, kdy tyto peníze půjčil, neznal finanční poměry obžalovaného [REDAKCE]. Obžalovaná [REDAKCE] mu tvrdila, že pracuje u svého bratra obžalovaného [REDAKCE]. Pokud by věděl, že obžalovaný [REDAKCE] má velké dluhy, peníze by mu nepůjčil. Zapůjčené peníze mu nebyly vráceny ani zčásti. Poté, co zapůjčil obžalovaným [REDAKCE] a [REDAKCE] peníze na vozidlo, zaplatil obžalované [REDAKCE] autoškolu, šlo o částku 12.500,00 Kč. Tuto částku jí chtěl darovat, aby mohla získat řidičské oprávnění a dojíždět za ním. Pokud by autoškolu neabsolvovala, chtěl peníze vrátit. Následně se dozvěděl, že do kurzu nenastoupila. Pokud po ní chtěl vrátit částku 12.500,00 Kč, tak toto odmítla. Byť obžalovaná [REDAKCE] u něj již nepracovala, žádala jej o půjčení peněz. On jí je poskytl, šlo zpravidla o částky 20,00 EUR – 50,00 EUR. Obžalovaný [REDAKCE] mu sháněl motor do vozidla, doporučila mu jej obžalovaná [REDAKCE]

██████████. V souvislosti s nákupem motoru mu obžalovaný ██████████ předal dvě faktury. Následně jej kontaktovala obžalovaná ██████████ s žádostí, aby zapůjčil obžalovanému ██████████ částku 4.500,00 EUR. Z tohoto důvodu jej kontaktovala opakovaně, prosila jej společně s obžalovaným ██████████, aby obžalovanému ██████████ částku zapůjčil, protože si chce zakoupit pracovní stroj. Obžalovaný ██████████ mu tvrdil, že má hodně práce a že si snadno vydělá hodně peněz. O dluzích se nezmínil. Z důvodu, že na něj obžalování vyvíjeli velký tlak, svolil s tím, že obžalovanému ██████████ zapůjčí částku 4.500,00 EUR. Peníze mu předal na čerpací stanici za přítomnosti obžalované ██████████, která sepsala smlouvu o půjčce. Tu podepsal společně s obžalovaným ██████████, který se zavázal, že mu zapůjčenou částku vrátí ve splátkách po 1.500,00 EUR měsíčně. Kopii smlouvy nedostal, obžalovaná ██████████ mu přislíbila jí dodat později. Obžalovaný ██████████ mu předal potvrzení o předání částky 4.500,00 EUR. Zapůjčená částka mu nebyla splacena ani zčásti.

Svěděk ██████████ vypověděl, že vozil obžalovanou ██████████ do bydliště poškozeného, kde pracovala. Vozil jí tam asi dva měsíce dvakrát do týdne. Skončil s tím v dubnu. Do práce jí vozili i obžalovaný ██████████, příp. sám poškozený. Domnívá se, že obžalovaná ██████████ u poškozeného ještě chvíli pracovala, poté, co jí tam přestal vozit. Obžalovaný ██████████ v té době nebyl zaměstnán, obžalovaný ██████████ opravoval auta.

Z listiny založené na č.l. 48 spisu soud zjistil, že 28.02.2012 společnost Autoškola ABC s.r.o. přijala od obžalované ██████████ částku 12.500,00 Kč za účelem absolvování kurzu.

Ze smlouvy o půjčce peněz uzavřené mezi poškozeným a ██████████ dne 01.03.2012 se podává, že poškozený zapůjčil obžalovanému částku 40.000,00 Kč. Obžalovaný se zavázal částku vrátit do jednoho roku formou splátek pohybujících se od 3.000,00 Kč do 9.000,00 Kč.

Z listin založených na č.l. 69 a č.l. 359 spisu soud zjistil, že poškozený dne 21.06.2012 vybral z účtu částku 4.500,00 EUR. Z dokladu založeného na č.l. 50 spisu se zjišťuje, že jde o daňový doklad opatřený razítkem obžalovaného ██████████ „zemní práce“, jeho podpisem, dále pak razítkem a podpisem poškozeného, s uvedením jeho bydliště a částky 4.500,00 EUR. Z listin založených na č.l. 49 spisu se podává, že jde o daňové doklady opatřené razítkem obžalovaného ██████████ „prodej veškerých náhradních dílů, nástřiky barev, výměny olejů a filtrů“ a podpisy obžalovaného a poškozeného, které se týkají koupě motoru.

Skutkové okolnosti byly zjištěny i z ostatních listinných důkazů, zejména pak z dokladů o platbách, které provedl poškozený ve prospěch obžalované od května do června 2012, a exekučních titulů a rozhodnutí týkajících se exekučních řízení vedených proti obžalovaným.

Vyhodnocením zmíněných důkazů jak jednotlivě tak v jejich souhrnu a vzájemných vazbách dospěl soud k závěru, že má k dispozici dostatečný důkazní materiál svědčící jednoznačně o vině obžalovaných předmětnými skutky. Ve vztahu k bodu 1) je nade vše pochybnost prokázáno, že poškozený zaplatil obžalované ██████████ kurz autoškoly v hodnotě 12.500,00 Kč a že tuto částku následně obžalovaný ██████████ vyzvedl s odůvodněním, že obžalovaná kurz neabsolvuje a tuto si obžalování ponechali pro svoji potřebu. Pro tento skutkový závěr svědčí všechny důkazy ve věci provedené. Stejně tak je nepochybné v návaznosti na uvedená skutková zjištění, že poškozený obžalovaným

██████████ a ██████████ zapůjčil částku 40.000,00 Kč a obžalovaní mu ji v dohodnutém termínu nevrátili /bod 2)/.

K posouzení otázky, z jakého důvodu obžalovaní ██████████ a ██████████ nevrátili poškozenému jednak částku 12.500,00 Kč a jednak částku 40.000,00 Kč, měl soud k dispozici dvě skupiny důkazů. Na straně jedné stojí výpověď obžalovaných ██████████ a ██████████, na straně druhé pak výpověď poškozeného podporovaná listinnými důkazy týkajícími se finančních závazků obžalovaných.

Při posuzování věrohodnosti obžalovaných si soud nemohl nepovšimnout, že řada jejich tvrzení je ve vzájemném rozporu. Podle obžalovaného ██████████ si částku 12.500,00 Kč ponechali s vědomím poškozeného, který uvedl, že obžalovaná si tuto částku u něj odpracuje. I obžalovaná tvrdila, že částku 12.500,00 Kč si nechali se souhlasem poškozeného, ovšem podle jejího tvrzení šlo o dar. Z tohoto důvodu mu tak peníze nebyly vráceny. Tato část výpovědi však zcela odporuje obžalovanému ██████████, jenž tvrdil, že částka 12.500,00 Kč byla ze strany obžalované ██████████ zcela odpracována. Na tomto místě se nabízí otázka, proč obžalovaný ██████████ opakovaně u soudu sliboval, že částku 12.500,00 Kč zaplatí, když měla být podle jeho názoru ze strany obžalované ██████████ odpracována. Obžalovaní rozdílně popisovali i splácení částky 40.000,00 Kč. Podle obžalovaného ██████████ na tuto částku nebylo nic zapláceno, byť podle obžalované ██████████ jí poškozený na částku 40.000,00 Kč strhl od dubna 2012 třikrát 3.000,00 Kč. Obžalovaní se ve svých výpovědích lišili i v otázce, zda byl obžalovaný ██████████ v době uzavření smlouvy o půjčce zaměstnaný či nikoli, či jak dlouho trval pracovní poměr obžalované ██████████ u poškozeného. Rovněž si soud nemohl nepovšimnout, že podle verze obžalovaného ██████████ osobní vozidlo doplácel ze svého, zatímco podle verze obžalované ██████████ jim poškozený poskytl peníze i na doplatek vozidla. S ohledem na shora uvedené soud hodnotí výpovědi obžalovaných jako nevěrohodné a účelové.

Výpověď poškozeného ██████████ a ██████████ je zčásti podporována výpověďmi obžalovaných ██████████ a ██████████, plně pak koresponduje s listinnými důkazy prokazující předání peněz. Soud si povšiml určité neochoty poškozeného vypovídat, a to zejména v okamžicích, kdy byl dotazován na práci obžalované u něj doma. S ohledem na výpověď obžalované a listiny prokazující, že jí poskytoval platby i v květnu a červnu 2012, jejichž důvod nebyl schopen před soudem vysvětlit, je soud přesvědčen, že obžalovaná pro něj pracovala po delší dobu, než poškozený tvrdil, a že mu za úplatu poskytovala i sexuální služby. Podle názoru soudu neochota poškozeného vypovídat pramenila z obavy, že obžalovanou zaměstnával nelegálně a ze studu. Jinak však jeho výpověď odpovídala ostatním ve věci provedeným důkazům, jak bylo zmíněno shora, proto ji soud považuje za věrohodnou.

S ohledem na shora uvedené má soud za prokázané, že poškozený poskytl obžalované ██████████ částku 12.500,00 Kč za účelem absolvování kurzu autoškoly, tuto částku následně obžalovaný ██████████ vyzvedl, aniž by obžalovaná autoškolu absolvovala, a ponechal si ji společně s obžalovanou ██████████ na uspokojení svých potřeb. Přisvojili si tak částku, kterou jim poškozený svěřil za konkrétním účelem – absolvování kurzu autoškoly. Obžalovaní tak způsobili na cizím majetku škodu nikoli malou, tj. škodu, která přesáhla částku 5.000,00 Kč a nedosáhla částky 25.000,00 Kč (§ 138 odst. 1 trestního zákoníku). Vzhledem k výši způsobené škody je třeba jejich jednání popsané pod bodem 1) právně kvalifikovat jako přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1 trestního zákoníku spáchaný formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, když se jej dopustili společným jednáním.

Ve vztahu k bodu 2) je nepochybně prokázáno, že obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] se dne 01.03.2012 nacházeli v nepříznivé finanční situaci, kdy obžalovaný byl dlouhodobě bez práce, podle vlastního tvrzení si vydělával formou brigády 3.000,00 Kč – 4.000,00 Kč měsíčně a jeho dluhy dosahovaly zhruba částky 400.000,00 Kč. Obžalovaná [REDAKCE] měla sice po dobu cca 6ti měsíců příjem od poškozeného pohybující se od 300,00 EUR – 1.000,00 EUR, byla však nucena platit nájem ve výši 11.000,00 Kč a zajišťovat ostatní potřeby. Tyto skutkové okolnosti se podávají z výpovědi obou obžalovaných, jakož i z listinných důkazů. Podle vlastních slov obžalovaných nebyli schopni v roce 2012 splácet peníze zapůjčené poškozeným. Pokud se za této situace zavázali, že částku 40.000,00 Kč poškozenému zaplatí do jednoho roku, byť to nebylo reálně v jejich možnostech, pak poškozeného uvedli v omyl a způsobili mu škodu ve výši nejméně 40.000,00 Kč. Jejich jednání je třeba posoudit jako přečin podvodu podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku spáchaný ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.

Při posuzování jednání popsaného pod bodem 3) měl soud k dispozici opět dvě skupiny důkazů. Na straně jedné výpovědi obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE], kteří popřeli, že by vylákali z poškozeného částku 4.500,00 EUR, na straně druhé výpověď poškozeného, který popsal, jakým způsobem byla z něho částka 4.500,00 EUR vylákána, podporovaná listinou prokazující částky 4.500,00 EUR obžalovanému [REDAKCE].

Obhajoba obžalovaného [REDAKCE], že zmíněná listina je podvrhem ze strany poškozeného, jemuž se do dispozice dostala omylem při předávání daňových dokladů týkajících se opravy motoru, soud považuje za nevěrohodnou a ryze účelovou. Nelze si totiž nepovšimnout rozdílných výpovědí obžalovaného, pokud měl vysvětlit existenci jeho podpisu a razítka na předmětné listině. Podle verze z přípravného řízení měl všechny daňové doklady v bloku předem podepsané a orazítkované, zatímco podle verze z hlavního líčení byly v daném bloku první tři daňové doklady čisté a až následující orazítkované a opatřené podpisem. V řízení před soudem dodal, že razítka, kterými byly daňové doklady předem opatřeny, se týkala pouze „zemních prací“, protože druhou živnost „opravárenství“ neprovozuje. Soud toto vysvětlení před soudem považuje za zcela nelogické a odporující nejenom výpovědi samotného obžalovaného, ale i ostatním důkazům provedeným v řízení. Pokud obžalovaný tvrdí, že opravárenskou činnost již neprovozoval a z tohoto důvodu si nechal pouze tři čisté daňové doklady, pak si nelze nepovšimnout, že se touto činností prokazoval při jednání s poškozeným ohledně motoru, kde mu vystavil hned dva daňové doklady. Nabízí se otázka, jak by obžalovaný postupoval v případě, že by se na něj obrátil někdo další s žádostí o zajištění věci týkajících se „opravárenství“ a on by měl k dispozici pouze jeden čistý daňový doklad, kterým by mu mohl vyfakturovat cenu. Závěr soudu o tom, že obžalovaný se v předmětné době zabýval i opravárenstvím, je podporován svědectvím [REDAKCE], podle něhož se obžalovaný zabýval pouze opravárenstvím. Pokud se obžalovaný snažil soud přesvědčit, že dopředu daňové doklady vyplňuje pouze svým podpisem a razítkem, nikoli však číslem faktury, pak si soud nemohl nepovšimnout jeho spontánní výpovědi, kde uvedl, že daňový doklad dopředu opatřuje jak razítkem, tak podpisem, tak i číslem. Daňový doklad, jímž poškozený prokazuje zapůjčení částky 4.500,00 EUR, však číslo neobsahuje. O nevěrohodnosti obžalovaného konečně svědčí i rozpor mezi jeho tvrzením, že své závazky se řádně splácí a v dané době byla proti němu vedena toliko jedna exekuce, a listinnými důkazy, které objektivně prokazují, že proti obžalovanému bylo vedeno víc než 20 exekucí. S ohledem na shora uvedené rozpory soud hodnotí výpověď obžalovaného jako nevěrohodnou, stejně jako výpověď obžalované [REDAKCE], jak bylo rozebráno již shora.

Pro věrohodnost poškozeného [REDAKCE], které se soud již věnoval, svědčí kromě dokladu, jímž je prokazováno poskytnutí částky 4.500,00 EUR obžalovanému [REDAKCE], i listina, z níž se podává, že v tvrzenou dobu, konkrétně dne 21.06.2012, poškozený ze svého účtu vybral právě částku 4.500,00 EUR.

Soud tak považuje za jednoznačně prokázané, že obžalovaná [REDAKCE] přemluvila poškozeného, aby obžalovanému [REDAKCE] zapůjčil částku 4.500,00 EUR a za tímto účelem sepsala smlouvu, kterou následně oba aktéři podepsali. Smlouvou se obžalovaný [REDAKCE] zavázal, že zapůjčenou částku vrátí do půl roku s tím, že měsíční splátka činí 1.500,00 EUR. Podle výpovědi poškozeného mu obžalovaní tvrdili, že obžalovaný [REDAKCE] má hodně práce, o dlužích se nezmiňovali. Listinnými důkazy je nade vší pochybnost prokázáno, že ke dni zapůjčení peněz měl obžalovaný dluhy, které dalece přesahovaly částku 215.000,00 Kč, kterou uváděl obžalovaný v řízení před soudem, byla vůči němu vedena řada exekucí k vymožení těchto pohledávek. Za situace, kdy obžalovaný nebyl schopen dostát svým závazkům v takovém rozsahu, uvedl v omyl společně s obžalovanou [REDAKCE] poškozeného, že zapůjčené peníze mu během krátké doby vrátí. Tímto jednáním mu tak obžalovaní způsobili škodu ve výši 4.500,00 Euro, tj. 113.648,00 Kč. S ohledem na výši škody, která přesáhla částku 50.000,00 Kč a je třeba ji právně hodnotit ve smyslu § 138 odst. 1 trestního zákoníku jako škodu větší, je nutno jednání obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] kvalifikovat jako přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku spáchaného formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.

Při úvahách o trestu byly soudem váženy veškeré skutečnosti rozhodné při určení jeho druhu a výše. Obžalovaní porušili zájem společnosti na ochraně majetku před neoprávněnými zásahy. Škodlivost jednání obžalovaných pro společnost je zvyšována tím, že všichni jednali v přímém úmyslu, vždy se na jednání podíleli dva pachatelé a v případě obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] i skutečnost, že se jednání dopustili vůči poškozenému opakovaně. Obžalovaná [REDAKCE] nebyla dosud soudně trestána, na rozdíl od spoluobžalovaných bratrů [REDAKCE]. Tito byli oba v minulosti opakovaně soudně potrestáni, ovšem pro jinou trestnou činnost než majetkovou, a ve všech případech se na ně v současné době hledí, jako kdyby trestání nebyli. Při ukládání trestu soud v případě obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] přihlédl k částečnému doznání. Soud při rozhodování o trestu rovněž zohlednil lehkovážné chování poškozeného, a to ve vztahu k jednání popsaném pod bodem 3), kdy poškozený zapůjčil k žádosti obžalované [REDAKCE] peníze obžalovanému [REDAKCE], byť již v té době mu nebyla řádně spláceny peníze zapůjčené obžalovaným [REDAKCE] a [REDAKCE]. Obžalovanému [REDAKCE] nepolehčuje jeho postoj v dané věci, protože se k trestné činnosti nedoznal.

Obžalovaným [REDAKCE] a [REDAKCE] je ukládán trest za více trestných činů, konkrétně obžalované [REDAKCE] za tři trestné činy a obžalovanému [REDAKCE] za dva trestné činy, je jim tak ukládán trest úhrnný jako trest jediný podle § 43 odst. 1 trestního zákoníku. Výměru tohoto trestu je třeba zvolit podle nejprísnejšího trestného činu, jímž je u obžalované [REDAKCE] přečin podvodu podle § 209 odst. 3 trestního zákoníku, podle kterého lze uložit trest odnětí svobody na jeden rok až pět let, a u obžalovaného [REDAKCE] jde o přečin podvodu podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku, za který lze uložit trest odnětí svobody až na dvě léta. S ohledem na dosavadní bezúhonnost obžalované [REDAKCE] jí soud vyměřil trest odnětí svobody při dolní hranici zákonné sazby, konkrétně na dobu patnácti měsíců, když zároveň byla zohledněna četnost útoků. U obžalovaného [REDAKCE] bylo naopak zohledněno, že on v minulosti se již dopustil trestné činnosti, a to opakovaně, byl mu tak

uložen trest v polovině zákonné sazby, konkrétně na dobu jednoho roku. Při zohlednění osob obou obžalovaných má soud za to, že účelu trestu by mohlo být dosaženo i bez přímého omezení osobní svobody obžalovaných, proto výkon trestu odnětí svobody u obou obžalovaných odložil na zkušební dobu v trvání třiceti měsíců. Během této zkušební doby jsou obžalovaní povinni vést řádný život a podle svých sil splácet škodu, kterou trestnými činy způsobili. V případě zjištění, že by obžalovaní porušili tyto podmínky, bylo by rozhodováno o nařízení výkonu trestu odnětí svobody, a to případně i během zkušební doby.

Obžalovanému [REDAKCE] je ukládán trest za skutek, jehož se dopustil předtím než byl vyhlášen odsuzující rozsudek ve věci Okresního soudu v Českém Krumlově sp.zn. 4T 92/2014. Z tohoto důvodu je třeba v projednávané věci aplikovat ustanovení § 43 odst. 2 trestního zákoníku a uložit trest souhrnný jakožto trest jediný za právě projednávaný trestný čin a za sbíhající se přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku. Výměru tohoto trestu je třeba zvolit podle přísnějšího sbíhajícího se přečinu, jímž je přečin podvodu podle § 209 odst. 3 trestního zákoníku, a zároveň musí být přísnější než trest uložený ve věci sp.zn. 4T 92/2014. Podle § 209 odst. 3 trestního zákoníku lze uložit trest odnětí svobody na jeden rok až pět let. Při zohlednění skutečnosti, že je trest ukládán za dva trestné činy a výši škody, která výrazně přesáhla částku 50.000,00 Kč, ale zároveň lehkovážného jednání poškozeného je trest odnětí svobody ukládán nad dolní hranici zákonné sazby, konkrétně na dobu osmnácti měsíců. Při zohlednění osoby obžalovaného [REDAKCE], na něhož se v současné době hledí jako kdyby v minulosti nebyl trestán, se soud domnívá, že účelu trestu by bylo možno dosáhnout i bez přímého omezení osobní svobody obžalovaného, a proto jeho výkon podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání tří let. I on je povinen během zkušební doby vést řádný život a podle svých sil splatit škodu, kterou trestným činem způsobil. V opačném případě se vystavuje nebezpečí, že bude rozhodováno o nařízení výkonu trestu odnětí svobody.

Poškozený [REDAKCE] [REDAKCE] uplatnil včas a řádně v trestním řízení nárok na náhradu škody ve výši 52.500,00 Kč představující škodu způsobenou mu jednáním popsáním pod body 1) a 2) rozsudku a ve výši 4.500,00 EUR představující částku, kterou na něm podvodně vylákali obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE]. S ohledem na skutečnost, že bylo jednoznačně prokázáno, že poškozený poskytl tyto částky obžalovaným, kteří mu je ani zčásti nevrátili zpět, bylo rozhodnuto o povinnosti obžalovaných nahradit poškozenému jím požadované částky společně a nerozdílně, když obžalovaní škodu způsobili společným jednáním, přičemž ve výroku o náhradě škody soud zohlednil skutečnost, jaký obžalovaný se na tom kterém skutku podílel.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání, a to ve lhůtě 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku, když odvolání se podává ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného, a to ve trojím vyhotovení.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozsudku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, obžalovaný může rozsudek napadat pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká a v jeho prospěch tak mohou učinit rovněž příbuzní v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Poškození, kteří uplatnili nárok na náhradu škody, mohou rozsudek napadat pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoby oprávněné rozsudek napadat pro nesprávnost některého jeho výroku jej mohou napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro vady řízení, které předcházelo vyhlášení rozsudku, jestliže

tyto vady byly způsobilé přivodit, že některý z výroku rozsudku je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává buď i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaných. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemůže podat ten, kdo se jej vzdal.

Okresní soud v Českém Krumlově
dne 27.11.2014

JUDr. Jitka Juřicová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Šárka Hálová